

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **H.**, spol. s r.o., so sídlom N., Ž., IČO: X, zastúpený *JUDr. R. H., advokátom, so sídlom S., Ž.*, proti žalovanému: **Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky**, so sídlom Štefanovičova 3, P.O.Box 76, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/006447/02140, zo dňa 21. septembra 2009, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/237/09-29 zo dňa 19. apríla 2011, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/237/09-29 zo dňa 19. apríla 2011 **mení** tak, že žalobu **zamietá**.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania **nepriзнаva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa podľa § 250j ods. 2 písm. b/, c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 2009/300/006447/02140 zo dňa 21. septembra 2009 v spojení s rozhodnutím Slovenského metrologického inšpektorátu č. 3069/600/2009/R zo dňa 23. júna 2009, vec vrátil na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že preskúmal rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že v administratívnom spise sa nenachádzajú dôkazy o tom, ktoré osoby boli poverené vykonaním kontroly v prevádzke žalobcu P. C., aký bol jej rozsah, nenachádza

sa v ňom poverenie inšpektorov na vykonanie kontroly, a pretože túto vadu už žalobca namietal v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu a žalovaný ju v odvolacom konaní neodstránil, zistenie skutkového stavu, z ktorého správne rozhodnutia vychádzali je v rozpore s obsahom spisov a je nedostačujúce na posúdenie veci. Okrem uvedeného správny orgán vykonané dôkazy dostatočne nevyhodnotil a v písomnom vyjadrení k žalobe navrhol výsluch svedkov, ktorých ale podľa prvostupňového súdu, mal vypočúť v priebehu odvolacieho konania sám žalovaný.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcovi neprizná náhradu trov konania, alternatívne rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Nesúhlasil s dôvodmi, pre ktoré boli administratívne rozhodnutia zrušené a uviedol, že zo zákona o metrologii a ani zo žiadneho žalovanému známeho všeobecne záväzného právneho predpisu, nevyplýva pre inšpektorov povinnosť, zaznamenať do protokolu o výsledku kontroly pri výkone štátneho metrologického dozoru mená a priezviská, prípadne iné identifikačné údaje inšpektorov vykonávajúcich kontrolu alebo mať takýto záznam založený v administratívnom spise. Konkretizácia osôb vykonávajúcich štátny metrologický dozor prostredníctvom čísiel služobných preukazov je dostatočná a zákonná. Namietal, že obdobne je to aj v prípade, pokiaľ ide o povinnosť mať v administratívnom spise založený doklad o tom, ktoré osoby boli poverené vykonaním kontroly, lebo takáto povinnosť mu nevyplýva zo zákona o metrologii a ani z iného všeobecne záväzného právneho predpisu. Oprávnenie inšpektorov na výkon dozoru je založené priamo zákonom o metrologii a nie je potrebné žiadne ďalšie poverenie. Identifikácia inšpektorov pre potreby inšpektorátu ako správneho orgánu je dostatočná prostredníctvom čísiel služobných preukazov.

Čo sa týka rozsahu kontroly, ktorý mal byť na prevádzke vykonaný, žalovaný opäť poukázal na administratívny spis a Protokol P č. 3069/09, kde sa v časti predmet kontroly jasne uvádza: „Kontrola používania a evidencie určených meradiel v P.“. Rovnako v časti protokolu „Výsledok kontroly“ je zaznamenané, že kontrolovaná osoba bola oboznámená s predmetom kontroly.

K dôvodom súdu, že sa žalovaný v odvolacom konaní žiadnym spôsobom nevysporiadal s tvrdením žalobcu, ktorý popieral vykonanie kontroly a preukázanie sa preukazmi inšpektorov a že ani nezisťoval, či v skutočnosti bola kontrola vykonaná, poukázal žalovaný na odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní č. 2009/300/006447/02140 zo dňa 21.09.2009, v ktorom sa vysporiadal s námietkami žalobcu k zisteniu skutkového stavu a teda aj s námietkou ohľadom preukázania sa, či nepreukázania sa služobnými preukazmi a s otázkou vykonania, či nevykonania kontroly tak, že tieto vyhodnotil ako neopodstatnené a za preukázané považoval to, že kontrola u žalobcu bola vykonaná s výsledkami zachytenými v protokole P č. 3069/09 a to inšpektormi, ktorí sa pri kontrole preukázali služobnými preukazmi.

Ku konštatovaniu krajského súdu, že navrhnuté výsluchy inšpektorov mal žalovaný vykonať v priebehu odvolacieho konania uviedol, že takýto dôkaz navrhol ako proti dôkaz návrhu žalobcu uvedeného až v žalobe, aby boli v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného pred súdom, vypočutí zamestnanci žalobcu. Tento návrh na dokazovanie žalobca uplatnil prvýkrát až v súdnom konaní. Záverom poukázal na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní popieral výkon kontroly zo strany inšpektorátu a až v konaní o preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia pred súdom začal tvrdiť, že táto bola vykonaná, ale inšpektori sa nepreukázali služobnými preukazmi, čo je však

v rozpore s dôkazmi obsiahnutými v spisovom materiáli. Z uvedeného je zrejmé, že tvrdenia žalobcu sú účelové a nepodložené žiadnymi dôkazmi.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.) vo veci nariadil pojednávanie (§ 250ja ods. 2 veta druhá O.s.p.) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 O.s.p.) po tom, čo senát rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2011).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že Slovenský metrologický inšpektorát Bratislava začal správne konanie podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) proti kontrolovanej osobe H., spol. s r.o., za porušenie § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ a e/ zákona o metrológii na prevádzke P. C. v Ž. Z protokolu o výsledku kontroly P č. 3069/09 vykonanej dňa 14.03.2009 vyplýva, že bola zameraná na používanie a evidenciu určených meradiel v P. Po príchode inšpektorov ich obsluhujúci personál zaviedol k vedúcej prevádzky, ktorej sa preukázali služobnými preukazmi, oboznámili ju s predmetom kontroly a požiadali o predloženie evidencie používaných určených meradiel s dátumami ich overenia. Keďže požadovanú evidenciu meradiel nevedela predložiť, inšpektori fyzicky skontrolovali určené meradlo – váhu, typ: ACS-A, výrobné číslo zo štítku nebolo možné identifikovať, a bolo zistené, že váha nemá platné overenie. Na prevádzku sa dostavil konateľ spoločnosti, ktorému sa tiež preukázali služobnými preukazmi a oboznámili ho s výsledkom zistenia na používanom meradle. Konateľ sa začal správať arogantne, maril výkon kontroly a inšpektori boli vykázaní z prevádzky. Z uvedených dôvodov bol protokol spísaný na pracovisku inšpektorátu, pracovisko Banská Bystrica s tým, že kontrolovanej osobe bol doručený poštou. Protokol o kontrole bol žalobcovi doručený dňa 20. marca 2009.

Následne Slovenský metrologický inšpektorát Bratislava rozhodnutím č.: 3069/600/2009/R zo dňa 23. júna 2009 uložil pokutu 2000 € (60.252,00 Sk) kontrolovanej osobe H., spol. s r.o., N., Ž., IČO: X, za porušenie ustanovenia § 33 ods. 7 zákona o metrológii tým, že dňa 10. marca 2009 na prevádzke P. C., Ž. neumožnila zamestnancom metrologického inšpektorátu vykonávajúcim metrologický dozor, vykonať fyzickú kontrolu určených meradiel, neumožnila inšpektorom nahliadnuť do metrologickej dokumentácie a neposkytla požadované informácie a vysvetlenia. Ďalej za porušenie ust. § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ a e/ zákona o metrológii tým, že v čase kontroly dňa 10. marca 2009 používala pri meraniach súvisiacich s platbami, pri vážení a predaji jedál určené meradlo – váhu s neautomatickou činnosťou, typ: ACS-A, výrobné číslo zo štítku nebolo možné identifikovať, bez platného overenia, a nevedela evidenciu používaných určených meradiel s uvedením dátumov ich poverenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal nezákonnosť rozhodnutia a nepreskúmateľnosť výroku, rozporné tvrdenia spočívajúce v tom, že na jednej

strane sa konštatuje, že inšpektori vykonali fyzickú kontrolu, t.j. kontrolovali váhu, no na druhej strane, že nebola umožnená inšpektorom fyzická kontrola určených meradiel. Poprel akékoľvek arogantné správanie a uviedol, že si nie je vedomý žiadnej kontroly, pretože nebol robený žiaden zápis ani protokol, nikto sa nepreukázal preukazmi inšpektorov, nebol mu doručený žiadny protokol o kontrole a preto nemôže byť ani výsledok z nej.

Žalovaný na odvolanie žalobcu zmenil rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu o uložení pokuty 2000 € za porušenie ustanovenia § 33 ods. 7 a § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ a e/ zákona o metrologii tak, že vo výrokovej časti slová „neumožnila zamestnancom metrologického inšpektorátu vykonávajúcim metrologický dozor vykonať fyzickú kontrolu určených meradiel, neumožnila inšpektorom nahliadnuť do metrologickej dokumentácie a neposkytla požadované informácie a vysvetlenia“ sa nahrádzajú slovami: „sťažovala a marila výkon metrologického dozoru, keď zamestnancom metrologického inšpektorátu vykonávajúcim metrologický dozor (ďalej len „inšpektor“) neumožnila vykonať fyzickú kontrolu určených meradiel v požadovanom rozsahu, vykázala inšpektorov pred ukončením kontroly plnenia povinností ustanovených zákonom o metrologii z prevádzky a neposkytla požadované informácie a vysvetlenia“. Ostatné časti výroku rozhodnutia inšpektorátu č. 3069/600/2009/R zo dňa 23. júna 2009 ostali nezmenené.

Zákon č. 142/2000 Z.z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 142/2000 Z.z.) v § 1 na zabezpečenie jednotnosti a správnosti merania upravuje

- a/ zákonné meracie jednotky,
- b/ požiadavky na určené meradlá a ich metrologickú kontrolu,
- c/ podmienky úradného merania,
- d/ požiadavky na spotrebiteľsky balené výrobky,
- e/ podmienky autorizácie a registrácie,
- f/ pôsobnosť orgánov štátnej správy pre oblasť metrologie,
- g/ metrologický dozor,**
- h/ ukládanie pokút.**

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 142/2000 Z.z., *určené meradlá možno používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje.*

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 142/2000 Z.z., *podnikateľ alebo iná právnická osoba je povinná*

- c/ *predkladať používané určené meradlá na metrologickú kontrolu podľa tohto zákona,*
- e/ *viest' evidenciu používaných určených meradiel s uvedením dátumov ich overenia.*

Kontrolovaná osoba je povinná umožniť zamestnancom metrologického inšpektorátu vykonávajúcim metrologický dozor (ďalej len „inšpektor“) a prizvaným osobám vstup do priestorov, umožniť nahliadať do metrologickej dokumentácie a je povinná poskytnúť potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia (§ 33 ods. 7 zákona č. 142/2000 Z.z.).

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 142/2000 Z.z., v znení účinnom v rozhodujúcom období, ***metrologický inšpektorát uloží pokutu do 200.000,00 Sk tomu, kto poruší ustanovenia tohto zákona tým, že***

c/ používa meradlo bez metrologickej kontroly alebo bez posúdenia zhody na účel, na ktorý je tento druh meradla zaradený do skupiny určených meradiel,
f/ sťažuje alebo mári výkon metrologického dozoru,
h/ nevedie evidenciu používaných určených meradiel.

Predmetom preskúmania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. 2009/300/006447/02140 zo dňa 21.09.2009 v spojení s rozhodnutím Slovenského metrologického inšpektorátu č. 3069/600/2009/R zo dňa 23.06.2009 o uložení pokuty.

Správne orgány posudzovali danú vec podľa zákona o metrológii č. 142/2000 Z.z. a súd prvého stupňa, ktorý preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu, ktorý mu predchádzal, dospel k záveru, že rozhodnutia boli vydané na základe skutkového stavu, ktorý je nedostačujúci na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a z dôvodu, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov (§ 250j ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Podľa § 39 ods. 1 cit. zákona, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (v poznámke pod čiarou odkaz na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) ak tento zákona neustanovuje inak).

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami, aj inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy.*

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), kedy správny orgán v zákonom stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie musí byť náležite odôvodnené.

Povinnosťou súdu v preskúmovacom konaní je posudzovať zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie sankcie, súčasne aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov (č. 91) 1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať tieto zásady:

- *každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej,*
- *mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu s tým, že do úvahy sa vezme zložitost' veci ako aj tvrdost' sankcie, ktorá by mohla byť uložená,*
- *osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá) predtým, ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie,*

- *správny akt, ktorým sa ukladá sankcia má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.*

Zásadnou otázkou, ktorá má vplyv na rozhodnutie je v danej veci zistenie, či a ako žalobca maril výkon kontroly, či bol informovaný o povahe dôkazov proti nemu a či mal možnosť vyjadriť sa k podkladom predtým, ako bolo prijaté rozhodnutie o uložení sankcie.

Odpovede na uvedené boli presvedčivo zodpovedané v rozhodnutiach žalovaného a prvostupňového orgánu, v ktorých sa dostatočným spôsobom vysporiadali s obranou žalobcu založenou na jeho tvrdeniach o kontrole a na pochybnostiach o tom, ako a kým bola vykonaná. Žalobca totiž na jednej strane popieral uskutočnenie kontroly a doručenie protokolu, no na druhej strane (v žalobe) potvrdil výkon kontroly. Túto obranu žalobcu správne orgány považovali za protirečivú a účelovú, so zámerom zbaviť sa zodpovednosti za porušenie povinností.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že dňa 10.03.2009 bola vykonaná kontrola v prevádzke žalobcu za prítomnosti vedúcej prevádzky do času, kým sa nedostavil konateľ, ktorý inšpektorov vykázal z prevádzky. Je tiež zrejmé, že protokol bol žalobcovi doručený. K protokolu sa vyjadril listom zo dňa 27.03.2009. Žalobca ako účastník konania mal teda možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a tak, ako mu umožňuje zákon, navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Žalobca však v správnom konaní žiaden dôkaz nenavrhoval, preto správny orgán rozhodol podľa tých podkladov, ktoré inak, v súlade so zákonom a faktickými možnosťami, sústredil.

Senát odvolacieho súdu na objasnenie vyššie uvedenej zásadnej otázky nariadil vo veci pojednávanie na deň 08.11.2011, na ktorom vypočul J. H., ktorý uviedol, že prišiel do prevádzky v čase vydávania obedov, keď dvaja páni vykonávali kontrolu, zistili že v prevádzke je „prepadnutá váha“, že nemá ciachovanie a inšpektori mu oznámili, že treba zaplatiť pokutu. Inšpektori sa mu nepreukázali žiadnymi dokladmi, kto sú. Boli v prevádzke v čase obedov, keď je v prevádzke veľa ľudí, tak inšpektorom povedal, aby si sadli buď na kávu, alebo aby išli preč z prevádzky a vrátili sa až keď skončia obedy. Inšpektori mu oznámili, že oni idú preč a že zatvoria prevádzku. Pri odchode si, odpísali údaje o prevádzke z dverí prevádzky, keďže im žiadne doklady o prevádzke nedal. Rovnako ani jeho pracovníčka im nedala žiadne doklady. Menovaní kontrolovali na prevádzke váhu a poháre. Takáto kontrola bola v prevádzke po prvýkrát.

Senát vypočul Ing. S. D., ktorý vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že v roku 2009 spolu s kolegom, pánom P., vykonávali kontrolu v prevádzke P. u žalobcu. Pri vstupe do prevádzky sa preukazujú preukazom inšpektora, na preukaze je fotka a identifikačné číslo inšpektora a č. OP. V prevádzke u žalobcu kontrolovali váhu, či je váha v prevádzke, či je platne overená a či má prevádzkovateľ evidenciu meradla. Zistili, že váha v prevádzke je bez platného overenia a evidencia meradla sa v prevádzke nenachádza. Uvedené kontrolovali s vedúcou prevádzky, neskôr prišiel do prevádzky pán H., ktorému sa tak isto preukázali preukazom, oboznámili ho so skutkovým stavom, že váha nemá evidenciu. Okrem váhy už nekontrolovali v prevádzke nič. Následne si rozložili v prevádzke počítač a chceli spísať zápis, ktorý nedokončili, pretože im to neumožnil pán H. V prevádzke u žalobcu boli v dopoludňajších hodinách, či sa vydávali obedy, to si nepamätal.

Svedok P. P. k veci uviedol, že v predmetnej prevádzke kontrolovali používanie meradiel a ich evidenciu. To čo zistili je uvedené v protokole, pamätal si, že kontrolovali

váhu a zistili, že váha v čase kontroly nebola overená. V prevádzke bol spolu s kolegom Ing. D., preukázali sa preukazmi a kontrolu vykonávali v prítomnosti vedúcej prevádzky, alebo prevádzkarky. Kontrolu nemohli ukončiť, lebo majiteľ alebo konateľ prevádzky ich vykázal z prevádzky. Museli jednoducho odísť z prevádzky.

Zo svedeckých výpovedí podľa názoru nesporne vyplýva, že v prevádzke žalobcu dňa 10.03.2009 začali vykonávať pracovníci Slovenského metrologického inšpektorátu fyzickú kontrolu niektorých meradiel. Súd zo svedeckých výpovedí, ako aj z obsahu administratívneho spisu považuje za preukázané, že kontrola bola sťažená konaním konateľa žalobcu a následne zmarená, keď inšpektorom nebolo umožnené vykonanie kontroly určených meradiel – výčapných nádob, automatickej váhy v požadovanom rozsahu, nebola predložená evidencia používaných určených meradiel a nebolo umožnené spísanie protokolu o výsledku kontroly plnenia povinností v kontrolovanej prevádzke, keďže inšpektori boli z kontrolovanej prevádzky vykázani.

Podľa názoru súdu z uvedených dôvodov ako liberačný dôvod neobstojí ani tvrdenie konateľa žalobcu, že k realizácii kontroly prišlo v čase obedov, keď je v prevádzke najviac práce, keďže ani vydávanie obedov v kontrolovanej prevádzke, neumožňuje prevádzkovateľovi reštaurácie sťažovať a mariť výkon metrologického dozoru.

Podľa § 35 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrologii v znení neskorších predpisov, *držiteľ preukazu je oprávnený vstupovať do výrobných, obchodných a skladovacích priestorov a ďalších objektov kontrolovaných osôb, požadovať príslušné informácie, doklady a údaje, požadovať vytvorenie primeraných podmienok na výkon metrologického dozoru a odoberať určené meradlo alebo spotrebiteľské balenie, overovať totožnosť kontrolovaných osôb, ich zamestnancov alebo osôb, ktoré v mene kontrolovaných osôb konajú, uložiť pokutu v blokovom konaní a podľa § 33 ods. 5 je aj orgánom dohľadu v oblasti meradiel.*

Treba dodať, že ak sa podnikateľský subjekt, ktorému povinnosti vyplývajú priamo zo zákona odvoláva na to, že „si nie je vedomý žiadnej kontroly, pretože nebol robený žiaden zápis“ a na druhej strane poukazuje na to, že „žiadal o preukázanie sa osôb na oprávnenie vykonávať kontroly“, tak len podporuje pochybnosti o dôveryhodnosti jeho argumentov. V prípade, že postup inšpektorov a výkon kontroly považoval za v rozpore so zákonom, nič mu nebránilo svoje výhrady zaznamenať v protokole.

Odvolací súd tiež vyhodnotil formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia žalovaného a nezistil jeho nezákonnosť. Sporné tvrdenia žalobcu, ktorými sa snažil spochybniť zákonnosť postupu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa nemajú nijakú oporu v obsahu administratívneho spisu, a preto senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že neboli dané zákonné dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Pri posúdení zákonnosti rozhodnutia žalovaného (predmetom ktorého je uloženie pokuty), práva žalobcu neboli porušené. V konaní bolo preukázané, že žalobca porušil ustanovenie § 33 ods 7 v spojení s § 19 ods. 1 a ods. 2 písm. c/, e/ zákona č. 142/2000 Z.z., čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu, za čo mu bola podľa § 36 ods. 1 písm. f/ zákona o metrologii uložená pokuta vo výške 2000 €.

Najvyšší súd považuje námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za dôvodné a nestotožnil sa s názorom krajského súdu v tom, že skutkový

stav, z ktorého rozhodnutie vychádzalo je v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vypočul inšpektorov, ako aj konateľa žalobcu a to aj v záujme úplného zistenia skutkového stavu veci, v záujme hospodárnosti konania a zároveň aj prihliadol na skutočnosť, že návrhy na vypočutie inšpektorov boli po prvýkrát vznesené až v žalobe.

Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/237/09-29 zo dňa 19. apríla 2011 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

O náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že žalobca v konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 08. novembra 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková